

PBJK (Pochválený bud' Ježiš Kristus) drahý brat v Kristovi,

Obdržal som fotky z cesty, ako viedol Ocko nášho brata Máriusa Dismasa počas VT (výkonu trestu) v Ilave:

63.

JANUÁR 2008
PO 12 ROKOCH NA SAMOTKE
Dnes opúšťam toto milé ~~moje~~ miesto
môjho obrátenia.
Samotka bola pre mňa betlehem-
skou maštalčkou, kde som sa umýval
slzami dieťaťa Ježiša, aby ma
očistili od všetkých žiadostí.
Bola Getsemanská záhrada,
kde som často pociťoval aj opu-
štenosť a volal som: „Otče, ak je
možné, odnimm od mňa toto utrpenie,
no zároveň som sa naučil v dôvere

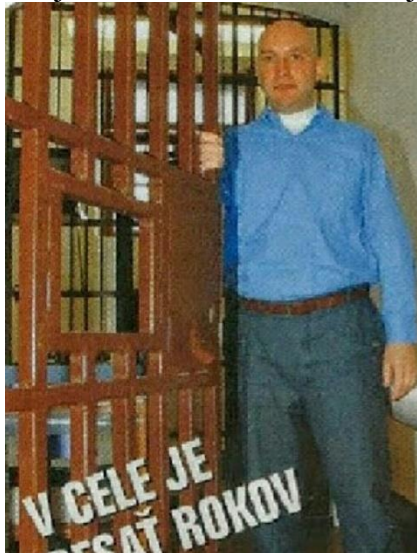
Foto: br. Márius Dismas
reálne v cele na samotke
v Ilavskej väznici. Skúsil by
som sa zamerať na to
najpodstatnejšie. Ako vieš,
píše mi veľa ľudí, že sú
radi, že sú vo väzení, čo aj
pravidelne uverejňujeme
v NL. A rád by som tiež
zverejnil jednu časť
Máriusového denníka,
práve vtedy, keď **opúšťa
samotku po 12 rokoch:**
„Samotka bola pre mňa
Betlehemskou maštalčkou,
kde som sa umýval slzami
dieťaťa Ježiša, aby ma
očistil od všetkých žiadostí.
Bola Getsemanskou
záhradou, kde som často
pociťoval aj opustenosť
a volal som: „Otče, ak je

možné, odnimm od mňa toto utrpenie, no zároveň som sa naučil v dôvere a pokore povedať: „Nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!“ Bola Kalvária, kde ma Pán oslobodil od hriechu a tiež hrobom, z ktorého som v deň krstu vstal s Kristom k novému životu.“ Ďakujem bratovi Máriusovi, že sa s nami podelil a rozhodol sa pre cestu nasledovať Ježiša Krista. A tebe brat poviem, že je jedno, kde si teraz na ceste a v akom stave sa nachádzaš, lebo Ocko má všetko pod kontrolou. Odovzdaj Mu nanovo svoj život popros o odpustenie, tiež teraz vnímam, že máš odpustiť za svoje sľuby, ktoré si dal a nesplnil a už cítim ten pocit, ako keby sa teraz Ocko k tebe skláňal a od radosti mu vytryskla slza. Ozaj mu na tebe záleží. Dôveruj mu.

64.

a pokore povedať: „Nie moja,
ale tvoja vôľa nech sa stane!“
Bola Kalvária, kde ma Pán oslo-
bodil od hriechu a tiež hrobom,
z ktorého som v deň krstu vstal
s Kristom k novému životu.

**Najmocnejšou modlitbou
je modlitba ruženca.**

svätý František Saleský

Komunita sestier sv. Vincenta de Paul
Belušské Slatiny, 26.9. 2009

Foto: tieto fotky mi poslal Márius a sú priamo z Ilavy, z jeho cely a so sestričkou sv. Vincetna de Paula v rovnošate.

Slovensko-české väzenské spoločenstvo Dismas

Publikoval používateľ Miroslava Libantová [?] · 5. apríla o 12:21 ·

Spol. Dismas bolo dnes pozvané, aby svedčilo o návrate na Božiu cestu tým, ktorí boli vo väzení. Celé modlitby chvál trvajú cez dve hodiny a práve naše svedectvo začína presne od 2 hodiny vysielania.

19 771 pozretí

Používateľ Lámačské chvály - LCH LIVE vysielal naživo.

Čet (4)

Foto: Live Stream - teda vysielanie naživo, ktoré sa uskutočnilo cez telefón u nás, keď som odpovedal na listy našim členom za múrmi väzníc. Aj vďaka technike, nám kresťanom všetko slúži na dobré. *Rim8,28. Nezastaví nás nič, lebo bojujeme pre nášho Kráľa BOHA a za jeho Božie kráľovstvo *Sk28,31. Bratovi Gabovi som písal list a hovoril som mu, že to pozeralo cca 5 000 ľudí (ale pozerám, že je to o dosť väčšie číslo, vid' foto). Nech je to na Pánovu slávu! Po odvysielaní týchto chvál mi prišla SMS od jedného pedagóga z jednej väznice na Slovensku (vid' foto vpravo). K tomu by som len dodal, že nie ja som išiel, ale vy idete, lebo čo hovorím, hovorím o nás, nie o sebe. Hovorím o tom, čo čítam každý deň, čo vidím, keď prichádzam do väzníc a tiež to, čo mi hovorí personál, keď nedokáže pochopiť premenu odsúdených, nad ktorými už dávno zlomili palicu, že sú nepolepšiteľní. A práve ich si Ocko používa.

Mišo išiel si ako píla na tých lamačoch online. Si kapacita

Chvála Pánovi za celé spol. Dismas. My sme toho svedkami a nielen my, ale aj ľudia vonku sú z týchto svedectiev veľmi povzbudení, a ako čítam, tak im to dodáva chuť žiť a modliť sa tiež za svojich blízkych o ktorých si mysleli, že sú už stratené prípady a ani modlitba im nepomôže, ale práve vo vašich svedectvách zisťujú opak. Chvála Pánovi.

Rád by som ti priblížil stať z písma: *Ex3,5 * Joz5,16 * Sk7,33 o obuvi - ako si ju máme dať dole, keď stojíme pred Ockom na svätej zemi. Skús si predstaviť tú obuv, ako vyzerá (pravdepodobne to boli sandále). Táto obuv je plná hlíny a prachu. Túto špinu musíme dať dolu aj s obuvou, vnímam ju ako niečo (*Gal 5,19-21) bez čoho nemôžeme ísť bližšie k Ockovi, nemôžem ho lepšie počuť, byť s ním v hlbšom vzťahu. Braček, porozmýšľaj, čo tebe bráni ísť bližšie k Ockovi, čo je ten prach, ktorý patrí tejto zemi. Ty vykroč bosý v dôvere ku Kristovi. Viem, že si budeš myslieť, že bez obuvi si zraniteľnejší, alebo sa necítiš, tak pohodlne, ale je to niečo, čo musíme nechať za sebou a tak kráčať s veľkou dôverou v Neho priamo k Nemu - Pánovi Pánov - k milujúcemu Ockovi.

Foto: Rozdávanie sv. prijímania členom spol. DISMAS Jožkovi Šiškovi. Počas týchto ťažkých časov bez prístupu na sv. omšu mi Ocko ukázal, ako môžem byť prospešný tým, že som bol vysvätený za Akolytu. Pre tých, ktorí nevedia, čo to znamená, tak

cez ministérium akolytátu Cirkev udeľuje dôveru a službu v tom, aby som mohol rozdávať sväté prijímanie. Keď dodržíte všetky hygienické opatrenia ako aj usmernenia, čo sa týka počtu osôb a pod., tak mi rozdávanie 33krát Tela Kristovho s láskou trvalo skoro 3 hodiny, ale vždy som videl veľkú túžbu Ho prijať. Tiež som dostal aj spätnú väzbu od našej členky Lucky Málikovej, za ktorú veľmi ďakujem: „Michal, ste pre nás Darom. Vo štvrtok, keď sme mohli prijať Krista u Vás, plakala Lucka Švecová. Na ďalší deň moje srdce prenikla milosť a po prijatí Krista som plakala ja.(piatok). A v sobotu po prijatí Pána mi tatino vrazil a vlastne i u Vás to už spomínal, že má zimomriavky. Taký mocný a milosrdný je náš Pán!“ V týchto ťažkých časoch je ešte viac vzácne Telo Kristovo (Eucharistia). Tak by som sa s tebou rád podelil o moje prežívanie počas prijatia tohto živého chleba, ktoré zostúpilo z neba. *Jn6,58 Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba, a nie aký jedli otcovia a pomreli. Kto je tento chlieb, bude žiť naveky.“ Dnes som bol na svätej omši (milosť, ktorú mám v službe Akolytu), a ako som adoroval sviatosť oltáru, tak som si

spomenul, že niečo mám nejaký menší hriech vo svojom vnútri a zrazu, keď som prijal telo Kristovo, tak som cítil, ako toto telo Kristovo prišlo do môjho tela. Cítil som, ako keby pretváralo všetko na svoj obraz. Ako keby ma v tej chvíli pohltilo a pretvorilo telo Kristovo na svoj obraz a už nebolo hriechu, už nebolo smrti, už nebolo choroby už bol len On. *Gal2,20 * Rim13,14* Ef6,11* Kol3,12. A ako som ďalej adoroval najsvätejšiu sviatosť, tak som v srdci vnímal, že už len pohľad na ňu, už len byť pri jej blízkosti, ožaruje takým svetlo lásky, že páli v mojom vnútri všetko zlé a ostáva, len to, čo patrí Ockovi. Jaj, chcel by som braček, aby si tam bol so mnou a cítil premenu. Ešte jednu vec by som povedal a to, že je to naše slobodné rozhodnutie - ísť sa pokloniť Kráľovi Kráľov a nechať sa premeniť jeho slovom, láskou, svetlom a prijať všetky milosti, ktoré nám chce dať.

Skús ešte rozjímať nad **Lk24,13** Ježiš s Emauzskými učeníkmi. Všimni si, že Ježiš sa k ním pridáva a vysvetľuje im sv. písmo, všetkých prorokov, čo sa na neho vŕahuje, aby ho spoznali. A spoznali ho? Áno braček spoznali, keď lámal chlieb. Aj ja ho denne spoznávam v Eucharistii a viem čo príjím **1Kor11,23-29**, ja ho tam spoznávam a ty?

O pár dni neskôr som riešil počas dňa „naladenie“ sa na Božiu prítomnosť, ktoré sa nedá vždy dosiahnuť a človek sa to učí stále, ako keby naladovať sa na správnu frekvenciu. Tak si predstav staršie rádia, ako si preladoval a hľadal tú správnu stanicu a nemohol si ju správne doladiť vždy to nejako preskočilo a keď si aj po dlhšom čase našiel, tak zas to nebolo dobre rozumieť, tak si predlžoval anténu a chodil si s ňou po celej miestnosti, aby si počul, čo najjasnejšie. A po prijatí Eucharistie som si uvedomil to, čo som na sebe sledoval dlhšiu dobu. že v momente po prijatí Krista sa cítim zjednotení s Ockom a prežívam veľký vnútorný pokoj spojený s radosťou, plnou lásky. Vtedy mi to docvaklo, práve pri tomto vyvrcholení, keď sa nám sám Pán Ježiš dáva som naladil a položil anténu na to správne miesto. Nie, že by som neprežíval spojenie s Ockom počas dňa, či už pri modlitbe, alebo čítaní Božieho slova, alebo vykonaní dobrého skutku, ale práve v zjednotení a prijatí Pána -je to to o čom rozprávajú všetci **neporušení svätý** (to sú tí svätí, ktorých telo po smrti sa nerozpadáva *Ž16,10 *Sk2,27 *Sk13,35) stále dokola a ja som niekedy vôbec nevedel o čo im stále ide. Nepočúval som, nechcel som to počuť, ani vidieť. Ale ver mi, že skoro každý neporušený svätý v priebehu 2 000 rokov, chodil každý deň na sv. omšu a prijal do svojho srdca Krista - nášho Spasiteľa. Viem, že ty ho nemôžeš prijať denne, ale ak máš túžbu Ocko to vidí. On ťa miluje, On sa ti ponúka a dáva.

1) Foto: pápež František a neporušený sv.Páter Pio, ktorý zomrel 23.9.1968 2) Foto: neporušená sv. Bernadeta, ktorá zomrela 16.4.1879 a ktorej sa zjavovala Panna Mária v Lurdoch, kde majú oficiálne potvrdených okolo 7200 lekárske nevysvetlených prípadov. Preto píšem oficiálnych, lebo tieto sú, ako sa hovorí nepriestrelné, preskúmané do najmenších detailoch, 100 krát preverené rôznymi tímami svetových odborníkov, inak by ich Cirkev nepotvrdila.

Keď sa pozerám na tieto obrázky, tak môžem konštatovať, že oni len spia. Kristovo telo sa nerozpadne trvá naveky a to tým, že oni sa zjednocovali každý deň s Ním. Toto dokáže len Ocko.Pri evanjelizácii hovorievam odsúdeným, že keby niekto príde k týmto svätým a buchne im po hrudi (stlačí ako pri resuscitácii), tak môže nabehnúť pulz. Chápeš?

Od piatku (10.4.) do pondellia 13.4. - 24⁰⁰ hod budem davať
absolútny gost a modlit' sa za našu celú spoločnosť!
Boh váš veľký bratia a sestry!

Foto: časť listu od odsúdeného Stanislava, v ktorom píše, ako chce prežiť najväčšie sviatky v tomto roku.

Veľké poďakovanie patrí aj všetkým ostatným členom spol. Dismas a dúfam, že aj teba sa to týka, ktorí vydržali až dokonca aj, keď možno s malými upadnutiami v **Exoduse 77**.

Príspevok **Lucky Tkáčovej**: „Asi pred 2 týždňami sme sa rozhodli s manželom, že pôjdeme na prechádzku do Litmanovej, cítila som také vnútorné volanie. Po ceste sme vzali aj svojich dobrých priateľov, tak zrazu sme mali perfektný výlet vo štvorici . Veľmi sme si užívali tento čas bolo tam aj pár ľudí, ale každý vo veľkej poslušnosti. Keď sme sa pomodlili korunku k Božiemu milosrdenstvu (bolo presne 15hod.), tak sme zašli k prameňu nabrat' si vody. Stali sme v rade kde bolo pár ľudí, priznám sa nechodila som k tomuto prameňu. Zrazu som vzadu tak pod lesom

uvidela kríž, zasvietilo mi tak slnko na naň a v srdci som počula volanie; „POĎ“, tak som vyšla z radu a išla som do takého kopca k tomu krížu. Ten kríž bol úplne obyčajný, ale zároveň krásny, bol na ňom pribitý Ježiš. Dvihla som oči a povedala som; „Čo sme to my s tebou urobili“ a padla som na kolená, bola som tam riadnu chvíľu, modlila som sa a potom som sa postavila, objala kríž a povedala som mu: „Ďakujem ti za to, že ty si za mňa zomrel, aby som ja mohla žiť.“ Poklonila som sa a so slzami v očiach odišla. Predstavte si, čo sa stalo, keď som otvorila oči, Videla som, ako pod krížom sedí biely holub, akurát som sa zarazila, že prečo je strakatý, ale veľmi som tomu nevenovala pozornosť a odišla som. A tak sme sa vrátili do kaplnky, kde sa zjavovala Panna Maria, pomodlili sme sa všetci a taký nabitý Božou láskou sme odišli. Keď sme prišli domou bol už večer, ráno sme vstali a predstavte si u nás na dvore sedel presne ten holub (viď foto), ktorého som videla! Pozreli sme s manželom na seba a ja mu hovorím: „Skadiaľ sa tu vzal?“ Nikdy tu taký holub nebol, ani nikto tu na ulici holubov nemá, a tak sme ho pozorovali. Chodil k nám 5 dní, lietal si nad našim dvorom pozoroval nás, posedel a večer odletel a ráno zasa prišiel a zrazu ho niet vykukujem ho, ale niet ho už. Myslím si, že to Duch svätý nás ochraňuje, je tu s nami a len mi potvrdil to, čo som videla. Chcem Vás posilniť vo viere ku Duchu svätému, buďte požehnaní všetci v mene Ježiša Krista.“

asi není 'ideální'?! Exodus mě překvapil a rozhodl jsem se zúčastnit a vybral jsem si: sebeukájení, cukrovinky, sytené nápoje. Radši jsem si vybral nežli bych něco porušil. Modlitby jsou u mě stále ale musím se přizpůsobit zdejší a šampionové 'nadulaře'. Jsemou osobně vysvětlím!

Foto: časť listu od odsúdeného Jaroslava z Příbram, ktorý si vybral počas 77 dní odprieť cukrovinky, sytené nápoje, ale podľa mňa to najdôležitejšie, že odstránil zo svojho stredu ťažký hriech a to je **ukájanie**. (Mt5,28) Chvála Pánovi!

Ilava, dňa 27.03.2020

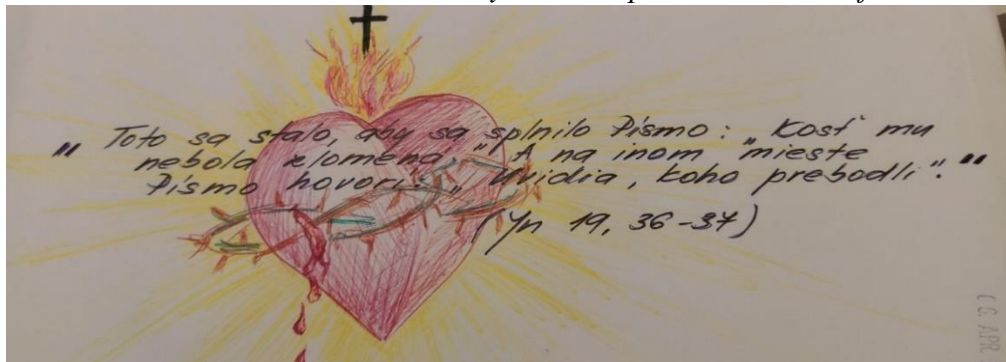

Pochválený buď Ježiš Kristus Michal,

opätovne sa ozývam s veľkým potešením po obdržaní listov ktoré mi učinili nesmiernu radosť na duši. Veľmi pekne ďakujem za učinenu radosť.

Nesmierna vďaka za rúška, v mojom veku je to doslova a do písmena spása proti zlu, ktoré sa vytvorilo na zemi v súčasnosti.

Foto: časť listu od odsúdeného z Ilavy, ktorého potešil darček vo forme rúška. Chceli sme aspoň takto chrániť život

za múrmi väzenia. Pre niektorých z Vás to bolo aj psychické povzbudenie, nakoľko nie všetci sme dokonalý v láske. *1Jn4,18 „V láske niet strachu, a dokonalá láska vyháňa strach.“ Ale nemusíme sa hanbiť, lebo každý sme na ceste a stále musíme vrastať do Krista. *Ef4,15 „Ale žime podľa pravdy v láske všestranne vrastajme do toho,

ktorý je hlavou, do Krista.“ Foto: obálka s kresbou z Leopoldovskej väznice (*1Jn19,36-37).

Mimochodom, tá zaliata fotka Dominika Trčku, ktorá ti bola zaslaná v minulom NL č.33 - je relikvia, tak si to

uschovajte. (Slovo relikvia pochádza z latinského slova reliquiae, ktoré znamená "pozostatky" alebo "niečo zanechané". Relikvie bývali dvojakého druhu: skutočné ostatky z tela svätca alebo z jeho šiat či vecí, ktoré používal, a relikvie na základe dotýkania (ex contacto).

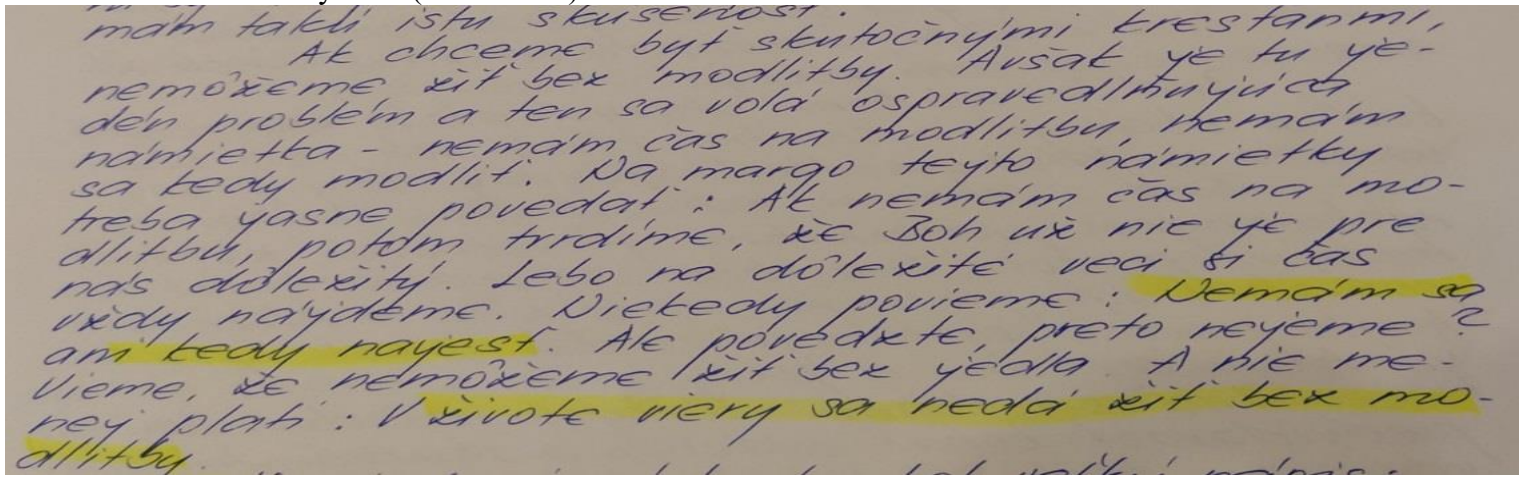
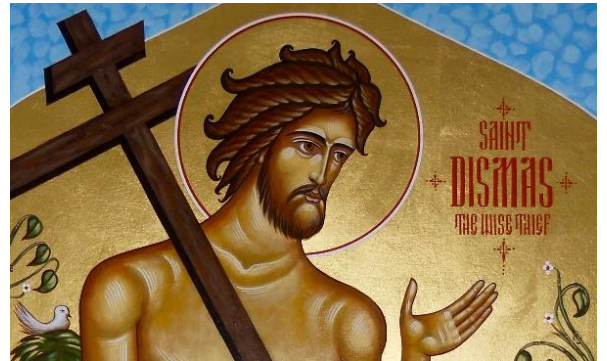

Foto: druhá fotka z Leopoldovskej väznice, v ktorej jednoducho opisuje postoj k modlitbe, ktorý nám často opica (diabol) vsúva a ospravedlňuje a ktorý má v končenom dôsledku ten istý efekt, že sa nepomodlíme. Braček, pozývam ťa, ak sa ti ťažko modlí vedz, že je to preto, že opica nechce, aby si sa modlil. Vytrvaj aspoň tú hodinu v sobotu, aby sme rástli a spolu tvorili Jesus Army.

Nakoľko mal náš patrón, sv. Dismas, dňa 25.3.2020 sviatok, rád by som uviedol krátku históriu o našom patrónovi **sv. Dismasovi**, ktorú napísal sv. Anselm z Canterbury - najvýznamnejší filozof a teológ 11. storočia. Hoci dnes túto históriu niektorí občas spochybňujú, bola jednomyselne prijímaná v dobe veľkého biskupa Canterbury:

„Sväté neviniatka boli vraždené a svätý Jozef, Panna Mária a Božské Dieťa utekali pred Herodesom. Svätá rodina opustila Betlehem a vstúpila do egyptskej krajiny, ktorú Sväté písmo nazýva krajinou hriechu, krajinou, odkiaľ Boh odišiel a ktorú môže zachrániť iba Kristova obeť. Pri tomto úteku Ježiš, Mária a Jozef vošli do lesa, v ktorom vyčíňali zbojníci. Medzi nimi bol Dismas, vrah a zlodej. V hĺbke jeho duše však bola tajná milosť, ktorú neodmietol.

Dismas, číhajúci na nič netušiacu obeť, videl prichádzať muža s mladou ženou nosiacou dieťa. Títo cestujúci mali so sebou nejakú batožinu, azda dary, ktoré im traja mudrci dali na tento dlhý výlet. Dismas usúdil, že táto bezbranná skupinka nebude klásť veľký odpor. Palica svätého Jozefa mu nenaháňala strach, takže sa bez obáv chystal na nich vyrútiť. Keď mu však oči padli na Dieťa-Ježiša, zastavil sa žasnúc nad božskou krásou a majestátnosťou Jeho tváre. Hlboko oslovený sa rozhodol počestným neublížovať a miesto toho ich chrániť, ba aj ich pohostil vo svojej jaskyni. Takýmto spôsobom Božská Prozreteľnosť pomohla Svätej rodine, v tomto prípade nie prostredníctvom anjela, ale zlodeja, ktorý sa na chvíľu zmenil na dobrého anjela.

Dismas ponúkol všetko, čo mal, a Božské Dieťa sa nechalo hladkať týmto zločincem. Keď Najsvätejšia Panna videla zlodejovu úctu voči dieťaťu, slávnostne ho ubezpečila, že za to bude pred smrťou odmenený. Dismas naďalej žil svoj život plný zločinu, ale spomienku na tento prísľub si uchoval. O jeho živote počas 33 rokov života nášho Pána nič nevieme. Napriek tomu sa objavuje spolu s ďalším zlodejom Gestom nesúc kríž, aby bol ukrižovaný spolu s Ježišom Kristom. Jeho zločiny mu však dušu, tak zatemnili, že nespoznal ani Ježiša, ani Máriu. Kríže boli postavené na vrchu Kalvária a po tri hodiny bol Dismas, podobne ako Ježiš, svedkom rúhania davu, ktorý reprezentoval celý svet. Aj on sa pripojil k rúhačom. Keď sa však Mária na neho pozrela, spoznala ho a modlila sa za neho. Keď sa priblížila šiesta hodina, dlhý tieň Ježišovho kríža padol na Dismasovo telo. V tej chvíli Gestas zakričal: „Ak si Kristus, zachráň seba a nás.“ Avšak tieň Ježišových rán prenikli do Dismasovho srdca a on odpovedal: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé.“ Po týchto jedinečných slovách zlodej, ktorý sa premenil na dobrého zlodeja, vyslovil vznešené slová plné viery, nádeje a lásky: „**Pane, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.**“ A Ježiš mu odpovedal: „Amen, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ V tejto chvíli Ježiš splnil prísľub daný Pannou Máriou a Dismas pred svojou smrťou bezpochyby spoznal Božiu Matku pod krížom. Dobrý zlodej očistený Kristovou obetou prijal prvé ovocie Vykúpenia.“ Svätý Dismas sa považuje za patróna odsúdených na smrť, osôb zaoberajúcich sa nečestným podnikaním, ktoré sa chcú skôr, ako zomrú, napraviť, ale nevedia ako na to, veľkých hriechnikov a márnokratných synov, osôb, ktoré sú zúfalé kvôli nevyriešiteľným situáciám. Sv. Dismas taktiež pomáha dušiam, aby nezomreli bez kajúcej ľútosťi. Netreba, ale zabúdať na jednu vec. Sv. Dismas vyrastal medzi zločincami a bol vystavený tým najhorším možným vplyvom. Napriek tomu dostal milosť, aby splnil Božiu vôľu, pretože o milosť nie je nikto ukrátený. Táto duša zišla na zlé cesty. Avšak od svojho detstva, hovorí sv. Anselm, bol verný istým skrytým milostiam. Braček, tú milosť si dostal aj ty! Ty si Dismas. Ty si dostal šancu a spoznal si cestu do večného života.

Je v ňom nekonečne veľa miestností, každá iného tvaru. V niektorých sa svieti a v niektorých je tma. Každá miestnosť je určená pre konkrétneho človeka a má iný tvar, lebo každý človek je jedinečný a iný. Tam, kde sa svieti, tam sú už Otcove deti DOMA, už našli svoje miesto v SRDCI. Tam, kde je zhasnuté, ešte sa len čaká, že prídu, alebo to svoje miesto doma - v Srdci odmietli. A žiadny iný človek tam nemôže zasvietiť a zaujať to miesto. A tisíce ľudí sú na ceste smerom do Srdca (vidíte tie malé postavičky na fotke?). Všetci sme pozvaní Domov, aby sme vstúpili do tej svojej izbičky, zapálili v nej svetlo a stretli Otca. Jednoduchý obraz, jednoduché vysvetlenie. Ale koľko to stálo, aby sa tá cesta do Srdca pre nás spriechodnila! Niekoľko raz povedal, že celá Biblia je príbeh o tom, ako Otec stratil svoje deti a chce ich získať späť. A urobí pre to všetko. On vydychuje život a ja sa ho nadychujem. On každým zastavením krížovej cesty slabne a ja každým zastavením silniem. A to, po čom Ježiš túži, je jediné:

„PRIJMI TO, ZADARMO. VEZMI SI TO, ČO TI DÁVAM. PRIJMI TÚTO VÝMENU.“

Príspevok **Martina Troščáka**: „Pochválený buď Ježiš Kristus brat! Chcel by som ti povedať niečo o tom, čo práve zažívam s našim Nebeským Ockom. Keďže ťa teraz nemôžem navštíviť, lebo Zlý nám v tom bráni (koronavírusom), použijem túto formu. Možno si ma pamätáš z väznice v Sabinove, či v Prešove alebo z predchádzajúcich NL. Najprv ti poviem niečo o mne. Som z východu, ženatý a mám teraz už 6 detí. Dnes (16.4.2020) sa mi narodil syn Joel a o tomto dni by som ti chcel napísať viac. Situácia s koronavírusom nás nútila dobre si rozmyslieť, kam pôjdeme rodiť, keďže skoro všetky pôrodnice na Slovensku vydali nariadenie, ktoré zakazuje byť oteckom pri pôrode a pri všetkých 5 deňoch som bol. Pre moju manželku je to veľká opora, že tam s ňou som. Aj personál k nej pristupuje potom inak. Nakoniec sme sa rozhodli ísť do Vranova nad Topľou, pretože sme počuli, že tam je možné, aby otecko bol pri pôrode aj keď je to hodina cesty od nás. No stalo sa to, že keď sme prišli do pôrodnice, tak nám oznámili, že majú nariadenie nepúšťať oteckov na pôrodnú sálu. Povedali nám, že toto môže schváliť iba primár. Prišli sme tam v noci, takže šanca, že tam bude primár bola dosť nízka. No, vieš čo? Primár mal práve v tú noc službu. Chápeš? Už toto sme vnímali ako starostlivosť nášho Ocka. (A ako som si vypočul neskôr od sestier, on ani nemal mať v tú noc službu!) Šanca tu zrazu bola, len sme museli počkať na rozhodnutie primára. Zlý sa opäť snažil a tak primár prišiel k manželke s veľmi zlou náladou a vôbec to nevyzeralo, že by bol ochotný ma pustiť dnu. Počas toho ako som čakal na chodbe som sa modlil ruženec k Panne Márii na tento úmysel. Po chvíli mi manželka zavolala, že ma pustia k pôrodu. Boh je dobrý! No nebol by to náš dobrý Boh, keby nepridal niečo navyše. Teraz čítaj toto: Nielen, že som mohol byť pri pôrode napriek nariadeniu, ale mohol som byť s manželkou na pôrodnej sále celú noc, počas pôrodu a ešte aj vyše dvoch hodín po pôrode. Braček, toto je náš Boh! On nielen plní tvoje prosby, ale ti ešte aj pridá! A pridával opäť, keď sa mrzutému primárovi skončila služba a k pôrodu prišli veselé, ochotné a ústretové lekárky, ktoré splnili všetky naše požiadavky pri pôrode. Bol to požehnaný čas a asi najkrajší pôrod zo všetkých šiestich, ktorý sme zažili, cítili sme veľký pokoj a žiaden strach, radosť uprostred bolesti. Aj vďaka modlitbám našich blízkych a priateľov, ktorí rozbehli "modlitbový maratón" po celom Slovensku (Mt18, 20). Drahý brat v Kristovi, povzbudzujem ťa k dôvere nášmu Bohu! Nech ťa žehná Pán!“

Sv. omša za spol. DISMAS: 13.4.2020 (bola odslúžená súkromne). Dňa **14.3.2020** v sobotu bol pridaný mimoriadny úmysel, proti Korona vírusu, a aby Pán nedovolil strane PS sa dostať do vlády, nakoľko sa táto strana odvolala na Najvyšší súd. Tento úmysel bude pridaný do každej soboty, až do úplného vymiznutia Korona vírusu. Dňa 25.4.2020 bude úmysel za väznicu v Dubnici nad Váhom a v sobotu 2.5.2020 za väznicu v Liberci. V nedeľu 3.5.2020, kedy je 4. veľkonočná nedeľa – Nedeľa dobrého Pastiera - je zároveň svetový deň modlitieb za kňazské a rehoľné povolania. Spomeň si preto na kňazov (na toho, ktorý ťa krstil, vyslúžil ti sviatosť...) ale i na nové rehoľné povolania. Dňa 9.5.2020 v sobotu bude úmysel za väznicu v Hrnčiarovciach nad Parnou. A keďže 14.5.2020 oslavuje naše spoločenstvo Dismas 5. výročie, tak 16.5.2020 bude úmysel za naše spoločenstvo Dismas, za každého jedného člena, za všetkých našich dobrodincov. O tom viac na budúce.

20.4.2020 Boh Ťa žehnaj drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Newsletter č.35